

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.111/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe) (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	helység1 Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 6.K.703.997/2024/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. augusztus 1. és 2024. július 31. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységi kerületi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a működési körzetén, továbbá a rendőrkapitányság illetékességi területén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (akciókban részvételi, átkísérési, kísézői, objektumőri, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám 1 számú határozatával a 2021. augusztus 1. és 2021 augusztus 27. napjai közötti időszakra előterjesztett igény tekintetében elévülés okán, a 2021 augusztus 28. és 2024. augusztus 28. napjai közötti időszak vonatkozásában megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.043.568 forint megbízási díj és annak 2023. február 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelten – a kereseti kérelemnek megfelelő összegű, 1.043.568 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését – a Hszt. 2. § 25., 31. pontjaira, 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (3), (5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményeinek és egyéb juttatásainak megállapításairól, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.), a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította,

figyelembe véve a Hszt. 2023. február 1. napjával módosuló szabályait és a KMB Szabályzatnak a 25/2022. (VIII. 11.) ORFK utasításon alapuló 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosítását is. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a 30 napot meghaladó teljesítés esetén azt kell vizsgálni, hogy a perbeli időszak valamennyi hónapjában a kinevezés szerinti beosztástól eltérő többletfeladat teljesítés történt-e, és az rendszeresen visszatérőnek tekinthető-e. A töretlen bírói gyakorlat értelmében a hivatásos állomány tagja által ténylegesen elvégzendő feladatokat a beosztásához igazodóan kell meghatározni; az nem fedhet le több, másik beosztást. A KMB Szabályzat részletesen tartalmazza a körzeti megbízott feladatait, míg a járőrökre külön szabályzat vonatkozik, mindez azt erősíti, hogy e kettő egymástól elkülönülő beosztás, még akkor is, ha közöttük egyes részfeladatok tekintetében átfedés tapasztalható. Amennyiben a körzeti megbízott a működési körzetén kívül lát el feladatot, az szintén a beosztástól eltérő feladatellátást jelent. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a perbeli időszakban bekövetkezett jogszabályváltozásokra is kitért. A kereset megalapozottságát elsőként a 2021. augusztus 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszak tekintetében vizsgálta, amit – a fent hivatkozottakra tekintettel – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint alaposnak talált. Majd a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályba lépő rendelkezéseit is figyelembe véve rögzítette, hogy az ORFK vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában meghatározottak szerint a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét, működését, valamint tevékenységét normatív utasításban szabályozhatja; a körzeti megbízottak és a járőrök feladatellátását és tevékenységi körét is eszerint határozhatja meg; az ORFK utasítás azonban közjogi szervezetszabályozó eszköz, ami jogszabállyal ellentétes nem lehet.

A KMB Szabályzat és a Járőr Szabályzat kötelező erővel bíró normatív utasítások, amelyek eltérő tárgykört szabályoznak és más a címzetti körük. A módosított KMB Szabályzat azon túl, hogy a felperes beosztásába a teljes járőri beosztás feladatait beemelte, a körzeti megbízotti beosztást a szolgálatteljesítési hely tekintetében is kiszélesítette, ami ugyancsak a Hszt. rendelkezéseibe ütközik. Ezen időszakot érintően – a kereset összecszerúsége körében – az alperes által nem vitatott kimutatás szerint megállapította, hogy a felperes a megjelölt hónapokban átlagosan a szolgálatai egyharmadában végzett nem a beosztásához tartozó feladatokat, mivel vagy működési körzetén kívül tevékenykedett, vagy járőri, illetőleg csapaterős feladatokat látott el. A Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos módosításával érintett időszak tekintetében a 71. § (3) bekezdésében foglaltakat alapul véve rögzítette, hogy a megbízási díj feltétele a beosztásba nem tartozó feladatok ellátásával kapcsán kifejtett jelentős többletmunka. Megállapította, hogy a fenti körülmények 2023. február 1-jét követően sem változtak: a felperes továbbra is a szolgálatai egyharmadában látott el működési körzetén kívül is feladatokat, illetve rendszeresen végzett csapaterős és TIK szolgálati feladatokat, ami számára jelentős mértékű többletmunkát jelentett. A megbízási díj mértékét a perbeli időszak egészét érintően – a folyamatosan visszatérően, rendszeresen ellátott a felperesi beosztásba nem tartozó és jelentős mértékű többletfeladat-ellátásra figyelemmel – a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével találta arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, harmadlagosan a megbízási díj mértékének pontos meghatározása nélküli mérséklését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 268. §-át, a Hszt. 45. § (1) bekezdését, 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3), (5), (6) bekezdéseit, KMB Szabályzat, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) egyes rendelkezéseit.

[6] Az elsődleges fellebbezési kérelmével kapcsolatban előadta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatásán túl egyéb bizonyítási eljárást nem folytatott le, az eljáró bíróság ezáltal nem kerülhetett olyan helyzetbe, hogy vizsgálni és értékelni tudja a többletfeladat-ellátás mértékét, valamint a Hszt. 71. § (3) bekezdésben foglalt feltételek fennállását; e lényeges eljárási szabálysértések a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatottak. Az elsőfokú bíróság a jelentős többletteher megállapítása során nem tett különbséget a Hszt. módosítását megelőző és az azt követő időszakra eső igények között. Nem határozta meg az azokat a szempontokat, amelyek alapján a „jelentős többlet-terhet”, mint törvényi feltételt fennállónak tartotta. Irányadó bírósági gyakorlat hiányában különös körülményekkel, a szempontok kimerítő feltárása után kellett volna a törvényi feltétel fennállásának mibenlétét megállapítania. Helyesen járt el azonban, amikor a Hszt. 71. § (3) bekezdésnek, mint jogalapnak a fennállását a 2023. február 1. napjától 2024. július 31. napjáig terjedő időszakot érintően külön is vizsgálta.

[7] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben derítette fel, a megfelelő jogszabályokat csak részben alkalmazta, téves jogkövetkeztetésre jutott. Rögzítette, hogy a 2021. december 22. napján igazoltan átvett munkaköri leírás szerint a felperes szolgálatteljesítési helyeként területi határozták meg; a szolgálatteljesítési hely az a hely, ahol a feladat tényleges végrehajtása történik.

A kinevezési okiratban szereplő szolgálati hely fogalom pedig a Hszt. 2. § 28. pontja szerint az a szervezeti egység, amelynek állományába a hivatásos állomány tagja tartozik. A TIK utasítás alapján megállapítható, hogy valamennyi közterületi szolgálatra vezényelt állomány a TIK alárendeltsége alatt lát el szolgálatot, így a körzeti megbízott is. Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal azt a tényt, hogy a felperes munkaideje nem változott; nem az eredeti besorolás szerinti munkája mellett, nem tényleges többletfeladatként végezte a kereset megjelölt feladatait. Hivatkozott Budapest Rendőr-főkapitányának a TIK működéséről, továbbá egyes ügyeleti tevékenységek szabályairól szóló 7/2020. (III. 3.) Intézkedésének (a továbbiakban: Intézkedés) III/A. fejezet 13/A. pontjára: eszerint jogi norma írja elő, hogy a felperes szükség esetén helységi körületében meghatározott körzet területén kívül lássa el feladatait.

[8] A harmadlagos fellebbezési kérelme kapcsán azt állította, hogy 2023. február 1. napját követően a felperes munkavégzésében változás nem állt be; többlettényállási elem nem áll fenn, ezért a kereset jogalapja ezen időszak vonatkozásában hiányzik. Erre tekintettel a marasztalási összeget a Hszt. módosításával érintett időszakra eső megbízási díj összegével csökkenteni szükséges.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az elsőfokú bíróság a tényállást az okirati bizonyítékok, a felek írásbeli nyilatkozatai és a felperes személyes meghallgatása alapján teljes körűen állapította meg; abban ellentmondás nem mutatkozott; további bizonyításra szükség nem volt. Kiemelte, hogy a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg; a körzeti megbízottnak a saját működési körzetében, nem bármely közterületen kell közterületi szolgálatot teljesítenie. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott a munkaköri leírás kiegészítésére is. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak. Abból a körülményből, hogy a TIK a teljes közterületi állományt irányíthatja, még nem következik az, hogy a körzeti megbízott külön ellentételezés nélkül a TIK utasítása alapján minden közterületi feladatot köteles ellátni. Utalt a KMB Szabályzat 25. pontjára, amely szerint a körzeti megbízott számára a kísézői feladatok ellátása tiltott.

[10] A Hszt. módosítás kapcsán kiemelte, hogy az a megbízási díjra való jogosultságra szintén nem hatott ki, mivel ezen időszakban jelentős többletmunkát végzett; a többletfeladatokkal átlagosan havi 6-11 szolgálata volt érintve. Egyebekben megjegyezte, hogy ezen időszakot érintően a többletfeladatok mértékének a korábbi időszakhoz viszonyított emelkedése nem jogszabályi követelmény. Hangsúlyozta, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint a 30 napos időhatárt az eltérő feladatellátás szükséges időtartama alapján kell vizsgálni; jelen esetben azt a perbeli időszak terjedelme és az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma is meghaladta. Nem értett egyet azon – részletes nyilatkozatot nélkülöző – fellebbezési érveléssel sem, miszerint az elsőfokú bíróság a tényállást okszerűtlenül mérlegelte. Iratellenesnek és önellentmondónak nevezte az alperes azon állítását, amely szerint a törvényszék a jogszabály módosítással érintett időszakokat nem kezelte elkülönítetten.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben vitatta, azonban azzal összefüggésben megsértett eljárási jogszabályhelyet nem jelölt meg, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b)

pontjára és 104. § (1) bekezdésére is figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott. A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában az indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett.

[13] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi és anyagi jogi kifogásokat is megfogalmazott. Az eljárásjogi kifogását arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatásán túl egyéb bizonyítást nem folytatott le. E hivatkozás annyiban pontosításra szorul, hogy a felperes a személyes meghallgatás keretében külön nem kívánt nyilatkozni, a szolgálati panaszban és a nyilatkozatban foglaltakat tartotta fenn. A másodfokú bíróság rámutat, hogy a bíróság döntését okirati bizonyítékokra is alapíthatja; a fél előadása egyébként nem bizonyíték, az nem a bizonyítási eljárás része, ugyanakkor a Pp. 263. § (1) bekezdése és 279. § (1) bekezdése értelmében a tényállás megállapításának részét képezi, amit a bíróságnak a bizonyítékokkal össze kell vetnie (Kúria Kfv.37.252/2024/4. számú ítélete). Tárgyi ügyben a peres felek a csatolt okiratokon túl tanúbizonyítási és egyéb indítványokat nem tettek; ezért azok elmaradását a jogorvoslati eljárásban az alperes alappal már nem kifogásolhatja. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 268. §-át nem sértette meg. A másodfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes azon hivatkozását sem, amely szerint az elsőfokú ítélet a perbeli időszakot érintő jogszabályváltozásokat nem követte nyomon, az ítéletéből nem tűnt ki azok – a per tárgyát érintő – rendelkezéseinek eltérősége. Az elsőfokú ítélet [28],[39], és [46] bekezdései, az alperesi hivatkozásnak ellentmondanak, azokból egyértelműen kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díjat érintő jogszabály módosításokat az érdemi döntése meghozatala során – az indokolása jogalapját megadva – körültekinthetően értelmezte; az ítéletét – az alperes által vitássá tett időszakok elkülönítésével, az általa felhozott indokok értelmezését megkönnyítve – megfelelően tagolta. A felülvizsgálat során a másodfokú bíróság is ezt a szerkezeti felépítést követte.

[14] A másodfokú bíróság ezt követően az elsőfokú ítélet anyagi jogi hátterének vizsgálatát végezte el, azon belül először a KMB Szabályzat módosítását megelőző (2022. augusztus 11. napjáig terjedő) időszakot érintően.

[15] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amelyet azonban a Kúria – a KMB Szabályzat módosításának esetleges következményei kivételével – már a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében elvégezte.

[16] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában

rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[17] A Kúria korábbi, jelen időszakra is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[18] A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[19] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB Szabályzat (2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a felperes körzeti megbízott igénybevitelét kísérorri feladatokra.

[20] Az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte a Hszt. 45. §-ában és 57. § ((2) bekezdés a) pontjában foglaltakat is. Eszerint megfelelően rögzítette, hogy a felperes kinevezése az alperes helységi kerületi Rendőrkapitányság szolgálatteljesítési helyre történt, annak megváltozása olyan átszervezést eredményezne, amelyhez a hivatásos állomány tagjának hozzájárulására is szükséges.

[21] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére, azaz minden körzeti megbízott egyben járőr, de nem minden járőr körzeti megbízott. Az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott járőri, járőrszolgálati feladatokat mely sajátos körülmények mellett és milyen illetékességi területen láthat el, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőr Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[22] Az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a felperesnek a Hszt. módosítást (2023. február 1.) követő időszakra előterjesztett igényét érintően is. E körben körültekintő vizsgálatot folytatott le a tekintetben, hogy a felperes – munkaidejének egyharmadát elérő –

többlETFeladat-ellátása jelentős többletmunkának minősül, valamint helyesen következtetett a felperes által ellátott tevékenység rendszerességére – nem eseti jellegére – is.

[23] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely megbízási díjra jogosít.

[24] Az ítéltábla rámutat továbbá, hogy az alperes a perbeli időszakban változó szolgálatteljesítési helyre nem adott ki parancsot, állományparancsban áthelyezésről, vezénylesről, átrendelésről sem rendelkezett. E tény az alperes fellebbezésében sem cáfolta, amely a felperes megbízási díjra való jogosultságát szintén megalapozza.

[25] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá:

[26] Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési szempontok mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[27] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály [Hszt. 71. § (5) bekezdése] által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 30/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladatellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét. Így a másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[28] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A perveztes alperes a Kp. 35. § alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[30] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 83.485 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[31] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. június 4.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

előadó bíró

dr. Farkas Ervin

bíró